

Sfeervolle uitvalsbasis van botanisch tekenaar
Janneke Brinkman-Salentijn

WONEN EN TEKENEN IN EEN RIJKE TRADITIE

JANNEKE BRINKMAN-SALENTIJN KIJKT VANUIT HAAR ATELIER OP DE
EEUWENOUDE WEVERSHUISJES VAN LEIDEN. AAN DE VOORKANT IS HET
UITZICHT JUIST GROEN EN WEIDS. STADS EN TOCH BUITEN, DE IDEALE
PLEK VOOR IEMAND DIE PRACHTIGE AQUARELLEN EN BOTANISCHE
TEKENINGEN MAAKT.

Tekst | Margriet de Groot

Fotografie | Pauline Joosten

- BOTANIA -

Linkerpagina | Op de sidetable staat altijd een zware vaas met inhoud. Dit keer kastanjetakken die mooi uitkomen in de hoge, lichte hal.

Boven | De restauratie nam een jaar in beslag. De monumentale trap in de hal was gelukkig nog in tact en is door een Belgische vakman 'gehout'.

Het is zomer. De burens in de belendende panden genieten in hun voortuin van de volle zon. Met een bescheiden klik valt het lage groene hek van huize Brinkman open. De formele tuin met taxus- en buxushagen, royaal gevulde potten en twee terrassen is volledig in harmonie met de statige, symmetrische gevel. Het heldere wit van de pilaren, kozijnen en balkon komt terug in de beplanting van geurige rozen, clematis en viooltjes. Op de fries boven de entree staat in elegante letters de naam van het huis: Botania. Wonderlijk toeval of is het lot hier een handje geholpen? 'De vorige naam was Parkzicht, maar die naam stamt uit de tijd dat het huis samen met twee naastgelegen panden als hotel fungeerde,' vertelt Janneke Brinkman-Salentijn. 'Toen wij het bezichtigden was het een uitgewoond studentenhuis. Wat nu de tuin is, was een betegeld vlak met een verregende barbecue en een zielige els. Het regende dat het goot en dat was ook binnen goed te

merken. Het drupte werkelijk uit alle gaten, overal stonden plasjes. Toch had het huis veel sfeer en allure. Alleen al dat licht! Het pand ligt voor pal op het zuiden, het licht stroomt door de grote, hoge ramen naar binnen. Dat is goed voor je humeur.'

Hoog water

'Het zou wel een hele kluif worden, Elco zag op tegen het enorme werk. We hebben jarenlang in een modern huis aan de Zijl gewoond. Zo'n ingrijpende renovatie hebben we nooit eerder hoeven meemaken. Aan de andere kant had ik dringend behoefte aan een goed atelier. Tot die tijd werkte ik in onze slaapkamer, omdat die als enige kamer op het noorden lag. Het werd daar hartstikke vol met mijn alsmaar uitbreidende collectie. Binnen een week waren we eruit: we gingen ervoor. Familie en vrienden liepen hoofdschuddend door het pand.

'Veel licht is goed voor je humeur'

Boven | In de ontvangstkamer hangen oude bloemschilderijen en zijn de ramen bekleed met klassiek bedrukte gordijnen.

Rechterpagina | De koele tinten in de ontvangstkamer verrassen je. Het licht lijkt hier bijna tastbaar.

Of we wel wisten waaraan we begonnen? Natuurlijk ging het allemaal niet zo soepel als gepland. Er zijn altijd onverwachte zaken. De leidingen en bedradingen zijn allemaal vernieuwd, het dak uiteindelijk ook. We hebben toch wel twee keer per jaar wateroverlast in het souterrain. Op de poten van de eettafel kun je aflezen hoe hoog het water heeft gestaan. Vorig jaar augustus hebben we voor het laatst moeten pompen. Soms komt de brandweer langs, dan is de hele buurt getroffen en is het wachten op je beurt. Het is de gewoonte dat de burens elkaar helpen met dweilen.'

Blauwe voorkamer

Het huis is een rijksmonument in eclectische stijl, in 1880 gebouwd door architect W.C. Mulder in opdracht van de Leidse textielfamilie Zaalberg. Tot kort na de Tweede Wereldoorlog is het door particulieren bewoond. Daarna werden de twee belendende panden erbij getrokken en deed het dienst als hotel. In de jaren zeventig en tachtig trok het Instituut

voor Nederlandse Lexicologie erin. Janneke: 'Waar nu de blauwe voorkamer is, werd destijds gewerkt aan het Groot Woordenboek der Nederlandse Taal. In de jaren negentig zijn de drie huizen weer gescheiden en werd ons huis een studentenpand. Het is een bijzonder gevoel dat je dit huis te leen hebt van de geschiedenis en dat wij het straks weer kunnen doorgeven aan de volgende generatie. De restauratie van een rijksmonument heeft veel voeten in aarde. Het heeft een jaar geduurd. Gelukkig hadden we een goede restauratiearchitect die ons enorm heeft geholpen. Het scheelt ook dat we al in Leiden woonden, ik kwam 's morgens vroeg om half acht in het huis om de dingen te bespreken en kon daarna doorgaan met mijn eigen werk.'

Menselijke maat

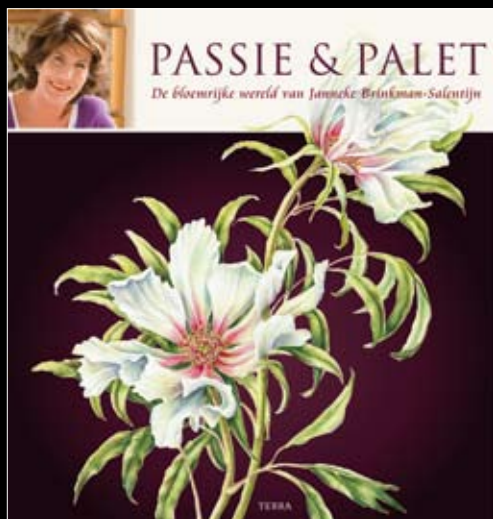
De indeling is gelaten zoals die was: vier keer vier kamers per verdieping. Overal moesten wastafels uitgesloopt worden, want elke studentenkamer had zijn eigen wasgelegenheid.

'De kleuren heb ik op gevoel gekozen'

Verloting 'Passie & Palet'

In het rijk geïllustreerde salontafelboek *Passie & Palet*, de bloemrijke wereld van Janneke Brinkman-Salentijn (Uitgeverij Terra, € 29,95, ISBN 978 90 5897 763 2) brengt Janneke Brinkman-Salentijn een ode aan harmonie en schoonheid. Zij gunt de lezer een kijkje in haar huis, keuken, tuin, atelier en inspiratiebronnen. Herenhuis verloot tien exemplaren van *Passie & Palet*. Wilt u kans maken op deze prachtige uitgave? Ga dan naar www.herenhuis.nl en vul het verlotingsformulier in. Dit kan tot 10 augustus 2008.

Linkerpagina | De voorkamer hangt en staat vol moderne kunst als tegenhanger voor het klassieke interieur.

De wit geschilderde trap en de deuren zijn gehout door een Belgische vakman. Een andere specialist voorzag de deuroplijstingen van een marmereffect dat naadloos aansluit bij het nog aanwezige marmer op de vloer en tegen de muur. 'Wat mij vooral zo aanspreekt is de menselijke maat van de kamers. Als je een partijtje hebt, zet je gewoon de tussendeuren open voor meer ruimte. De blauwe kamer is onze ontvangstkamer die we gebruiken voor besprekingen en diners voor kleine gezelschappen. De kleuren heb ik op gevoel gekozen. Het oranje-rood van de salon en de bibliotheek heeft me wel enkele slapeloze nachten gekost. Zo'n kleur kan snel te heftig worden, zeker omdat er heel veel licht binnenkomt. Ik heb de kleur zelf gemengd en ik ben blij dat ik het heb aangedurfd. De tint brengt de metershoge kamers warmte en gezelligheid. Het is ook een prachtige achtergrond voor de

Janneke Brinkman op Kasteel Middachten

Nieuwsgierig geworden naar de botanische tekeningen van Janneke Brinkman- Salentijn? Zij exposeert deze zomer haar collectie op Kasteel Middachten in De Steeg bij Arnhem. In de oranjerie zijn tot 15 september haar bijzondere botanische aquarellen te zien, tot voor kort te bewonderen in museum de Lakenhal te Leiden, tezamen met de historische tekeningen van de beroemde botanicus Linnaeus. Deze tentoonstelling past prachtig in het decor van de bloeiende tuinen van Middachten. Die ontstonden rond het jaar 1700 en weerspiegelen ruim driehonderd jaar tuinarchitectuur. Vijfentwintig jaar geleden zijn ze gerestaureerd ter gelegenheid van het afscheid van oud-kasteelbewoner Molly Geertsema, voormalig Commissaris van de Koningin in Gelderland. Op zaterdag 13 september 2008 wordt het vijfentwintigjarig jubileum van de stichting Kasteeltuinen Middachten groots gevierd. Er zijn dan verschillende festiviteiten in de tuinen, ook voor jonge bezoekers. Janneke Brinkman is die middag aanwezig om haar werk toe te lichten.

Voor meer informatie:

Kasteel en tuinen Middachten
Landgoed Middachten 3
6994 JC De Steeg
Tel. 026 - 495 49 98
www.middachten.nl

'Je kunt tekenen vergelijken met meditatie'

moderne kunst die daar hangt.

De eetkamer beneden in het souterrain heeft openslaande deuren en een brede trap naar de tuin. Een mooie vondst is de haard op ooghoogte. Elco vindt het heerlijk om de haard te fikken. En zo kun je aan tafel van de vlammen genieten.'

Botanisch tekenen

'Zo rond een uur of drie in de middag daalt er een rust neer. De telefoon gaat minder vaak en dan vind ik de concentratie om te tekenen,' vertelt Janneke. 'Je kunt het vergelijken met meditatie, het duurt even voordat ik me heb opgeladen maar dan kan ik ook urenlang doorgaan. Vroeger tekende en schilderde ik vooral boeketten, nu vind ik het spannend om heel nauwkeurig een enkele bloem of tak te tekenen. Botanisch tekenen vereist inzicht en discipline. Je laat zo precies mogelijk zien hoe een blad aan de steel zit en wat de vorm is van

knoppen, stampers en meeldraden van een bloem. Ik kan niet aan de hand van een foto tekenen, ik moet de bloem van alle kanten bestuderen en aftasten. Daarom staat mijn atelier ook vol potten en vazen met bloemen. In Engeland is het botanisch tekenen nog veel preciezer, ik volg daar een opleiding. Ik hoop dat wij in Nederland die botanische traditie weer oppakken. We hebben wereldberoemde botanische schilders gehad en Nederland is toch een echt bloemenland.

De planten en bloemen die ik leuk vind om te schilderen, staan ook in de tuin: floxen, hosta's en blauwe regen. Ik hou vooral van wit, roze en blauw. Andere favorieten zijn ridderspoor, helleborus, vrouwenmantel en euforbia. Als ik vanuit het raam naar beneden kijk, lijkt onze stadstuin veel groter omdat hij omkaderd wordt door het groen en de oude bomen in het plantsoen erachter. Een oase van rust middenin de binnenstad. We hebben hier het beste van twee werelden getroffen.' ■

Boven | In Engeland, waar de botanisch tekenaars veel preciezer zijn, heeft Janneke aangeleerd om met een loep te werken.

Rechterpagina | In dit huis heeft Janneke, van huis uit biologe, eindelijk een eigen werkkamer. Uiteraard op het noorden.

